

[Drachmann.]

paatænkte Toldforhøjelser, der vilde genere dansk Eksport, fra de andre deltagende Landes Side. Resultaterne er: negativt, negativt, negativt, positivt, delvis positivt, delvis positivt, negativt, negativt; saa kommer der en Række, der har været af fiskal Karakter, og hvor der overhovedet ingen Adgang er til Indsigelse. Dernæst kommer igen: negativt, negativt, negativt, negativt, positivt, negativt, negativt, negativt, negativt, negativt, delvis positivt, delvis positivt, negativt. Jeg tror ikke, at jeg i og for sig behøver mere end at læse dette op for at vise, at det hele har været saare problematisk, hvad angaar de Fordele, der skulde være paa dansk Side. Men jeg vil gerne i denne Forbindelse have Lov til at henvide til det, der staar i Slutningen af denne Tabel, og som belyser, hvor luftigt det hele er, hvor liden Værdi det har. Det er jo, efter at Notifikationerne af de paatænkte Toldforhøjelser har fundet Sted, at Indsigelserne kan gøres, og her kommer den svenske Regering, som ikke blot i denne Sag vistnok er den danske overlegen i mange Retninger, men ogsaa i andre, med følgende logiske Indvending og Bemærkninger, der gengives saaledes i Betænkningen:

„Det er fra svensk Side blevet fremholdt, at den svenske Regering vanskeligt vil kunne imødekomme danske Ønsker med Hensyn til Opgivelse af paatænkte svenske Toldforhøjelser, naar Forslagene foreligger udarbejdet, det vil efter Praktis sige, naar Notifikationerne finder Sted.“ Da, nu det hele er bygget paa, at Notifikationerne først skal finde Sted og derefter Indsigelserne komme, vil ærede Medlemmer se, at det hele ikke er mange Øre værd. Derfor maa vi fra vor Side, om end med Beklagelse, fastslaa, at hele denne Sag, som der har været knyttet Forhaabninger til, er endt i Formalismens Negativitet. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hauge, i, at dette delvis beror paa, at vi ikke har vort økonomiske Forsvarsberedskab i Orden. Det har det ærede Medlems Parti sin Del af Ansvaret for, dengang dette Parti var meget stærkt og udpræget frihandelsvenligt; men saa sandt har ogsaa det ærede

Medlem Hr. Himmelstrups Parti sit Ansvar, jeg tør sige: sit Hovedansvar derfor. Det forekommer mig noget letsindigt, naar det ærede Medlem Hr. Himmelstrup indlod sig paa en Bemærkning om, at Resultaterne var saa kummerlige, fordi vi ikke havde noget at byde paa. Ja, det er nemlig Sandheden. Vi har ikke haft noget at byde paa, og hvis man ikke forstaar og ikke kan se Betydningen heraf, henviser jeg til den Sag, som behandles samtidig med Oslo-Konventionen, nemlig den mindre, særskilte Toldoverenskomst mellem Holland og Danmark, hvor vi netop, jeg kan godt sige ved et heldigt Tilfældes Førelse, har haft noget at byde paa, ganske vist mod Venstres Stemmer. Det var vor Løgtold. Hvis vi ikke i sin Tid og for ikke mange Aar siden havde faaet indført en Løgtold her i Danmark, en Told, vi nu har kunnet binde og dermed have et Forhandlingsobjekt over for Holland, havde vi ikke faaet den udvidede Kvægekseksport til Holland. Derfor maa det ærede Medlem Hr. Himmelstrup og hans Parti, Venstre, lægge baade Tonen og hele deres Politik om, inden de kan optræde som Kritikere paa disse Omraader. Det er nemlig det ulykkelige ved det, at vi har ikke haft noget at byde paa. Jeg minder i denne Forbindelse om et meget interessant Foredrag, saa interessant, som et Foredrag om ingenting, nemlig om Oslo-Konventionen, kan være, som Kontorchef i Udenrigsministeriet Hr. Wærum holdt engang i Januar Maaned just om Oslo-Konventionen og Haager-Arrangementet. Det belyste meget tydeligt, hvorledes andre os nær staaende Lande, f. Eks. Sverige og Finland, havde kunnet ordne sig uden Valutaattestsystemer og uden andre Systemer, uden Kontingentering, netop fordi de havde deres Toldsystemer i Orden. Det var det, det ærede Medlem Hr. Hauge understregede, og jeg vil meget gerne her understrege, at en Embedsmand i Udenrigsministeriet, en Embedsmand, som er særlig aktiv i denne Sag, selv erkender og erklærer, at havde man haft sit Toldsystem i Orden, havde Danmark staaet ganske anderledes rustet til Fordel ogsaa for, og maaske navnlig for, vor Landbrugseksport; den er i alt Fald endnu den dominerende Del af den samlede danske Eksport.

Det er disse Bemærkninger, vi, i korte Træk ganske vist, har gjort gældende i vor